

רע"פ 764/20 - שמעון קרקר נגד ועדה מקומית לתכנון חוף השרון

בבית המשפט העליון

רע"פ 764/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: שמעון קרקר

נגד

המשיבה: ועדה מקומית לתכנון חוף השרון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפמ"ק 70504-01-19 מיום 17.12.2019 שניתן על ידי כב' השופט העמית אברהם יעקב

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית א' יעקב) מיום 17.12.2019 בעפמ"ק 70504-01-19 בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטת אתי כרייף) בתו"ב 36032-05-15 והתקבל בחלקו ערעורו על גזר הדין באותו הליך.

רקע והליכים קודמים

1. לאחר ניהול הוכחות הורשעו המבקש, אשתו, וארבעה נאשמים נוספים, בשניים משלושה אישומים בכתב אישום מתוקן, שייחס להם עבירת שימוש במקרקעין ללא היתר ובסטייה מהיתר ומתכנית לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (המבקש זוכה מהאישום הראשון). בית המשפט דחה את טענות ההגנה לאכיפה בררנית שהועלו בפניו.

עמוד 1

2. ביום 2.12.2018 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בקביעת מתחם העונש ההולם, עמד בית המשפט על הערך החברתי המוגן שנפגע; על נסיבות ביצוע העבירה; ועל מדיניות הענישה הנוהגת, וסבר כי על המתחם לנוע מקנס של עשרת אלפים ש"ח ועד ארבעים אלף ש"ח וענישה נלווית. בקביעת העונש במתחם התחשב בית המשפט לקולא בזיכוי המבקש מהאישום הראשון, מידת אשמו הנמוכה באישומים השני והשלישי ביחס לנאשמים האחרים, ובמצבו הבריאותי. לאור אלו, מצא בית המשפט לחרוג לקולא מהמתחם והשית על המבקש קנס על סך חמשת אלפים ש"ח והתחייבות על סך עשרת אלפים ש"ח.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין ועל גזר הדין. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו באשר להכרעת הדין וקבע כי הוכח שהמבקש עשה שימוש חורג ביחידות דיור שנבנו ללא היתר ואין להתערב בקביעותיו של בית משפט השלום. עם זאת, הפחית בית המשפט את גובה הקנס שהושת על המבקש לאלפיים ש"ח נוכח נסיבותיו הבריאותיות, וביטל את ההתחייבות הכספית.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי המבקש

4. המבקש ממקד טענותיו בנסיבותיו האישיות, בהן המצב הבריאותי הקשה ממנו סובלים הוא ואשתו, וחוזר על טענתו לאכיפה בררנית.

דיון והכרעה

5. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל (3.2.2020)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות המידה האמורות.

זאת ועוד, הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, ולא שוכנעתי כי הבקשה נמנית על אותם מקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות אשר מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה (רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל (6.1.2020)).

בית משפט השלום עמד בהרחבה בהכרעת דינו על טענות האכיפה הבררנית אותן העלה המבקש, כמו גם על נסיבותיו האישיות. נוכח נסיבות אלו, מצא בית המשפט לחרוג לקולא בגזר דינו ממתחם הענישה שקבע, ובית המשפט המחוזי אף קבע כי יש להקל עוד יותר בעונשו של המבקש. משאלו פני הדברים, לא מצאתי עילה להתערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

6. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, ט' באדרהתש"פ (5.3.2020).

ש ו פ ט
